

Perysova Červená Knihovna presents...

Kudos Cardea C1

Nikdy neříkej Nikdy! Toto známé heslo mi znělo v hlavě po dřívějším testu malých regálovek celou dobu, než jsem dokončil instalaci a poslechl si další vlašťovku z řady High-End regálových reprosoustav – Kudos Cardea C1.

Nejvíce mě vlastně lákalo poslechnout si norské měniče SEAS, kterými jsou Kudos C1 osazeny, a které lze právem považovat za jedny z nejlepších reproduktorů současnosti. C1 jsou na první pohled nenápadné a celkem konvenčně vzhlízející bedýnky, dvoupásmové, s bassreflexovou ozvučnicí o vnitřním objemu 12l, zhotovené z MDF desek tloušťky 18mm, byť s dokonale precizní řemeslnou úrovní a povrchovou úpravou z pravé dýhy. Pravý nefalšovaný design Made in UK, okázale demonstrující fádňi skromnost, ale vybízející hledat hlubší pravdu.

Jsou tu však i odlišnosti: manuál k obsluze je na kartičce formátu A4, výrobce se zde pyšní nejen dílenským provedením a zvukem beden, ale i použitím běžných, avšak osvědčených materiálů ozvučnice, klasickým tvarem bez žádných „extravagantních prolamovaných a zkosených ploch“, a samozřejmě použitím měničů SEAS Excel na místě tweeteru a SEAS 18cm driveru s nízkým zkreslením na místě středobasového reproduktoru.

Blíže specifikace lze nalézt na: <http://www.kudosaudio.com/cardea.html>.

Proklamace v manuálu a v technických specifikacích jsou v souladu s realitou, oba použité měniče mají velmi vyrovnané frekvenční charakteristiky, a umožňují tak osadit vyhýbku nižšího řádu, která dává výsledné sestavě dobrou frekvenční i fázovou charakteristiku a v důsledku i výborné podání prostoru.

Kudos Cardea C1: průzkum z blízka

Ve mě Kudosy zanechaly první výraznější dojem už když jsem bedýnky umisťoval na stojany, kdy mě napadlo že jsou opravdu neobyčejně bytelné a rigidní, že jistě vydrží ne ledacos, ale úplně všechno. A vzápětí druhý významný vjem – pohled na zadní stěnu a přípojné konektory: pod vyústěním bassreflexu je zapuštěná relativně velmi rozlehlá plocha, lakovaná černým perleťovým lakem (na toto provedení metalízy si potpím..) s čtyřmi zlacenými terminály příjemně daleko od sebe, s obřími dotahovacími maticemi a propojovacími tyčkami pro případ zapojení Uno-Wiring.

Nejprve budiž řečeno to hlavní k instalaci a připojení: C1 jsou dosud nejlépe řešené reprosoustavy z hlediska připojení kabelů, s kterými jsem se setkal.

Jakmile jsem se zbavil propojovacích tyček a vyvlékl je z terminálů (takový trochu ježek v kleci, naštěstí jen s obtížností 1-Novice), bylo pak velmi snadné do průvlaků zavést vývody a dotáhnout je zcela pevně pouze prsty, díky zmíněným dotahovacím maticím s velkým průměrem a dostatku místa kolem nich. Konce utahovacích trnů mají sférický tvar, takže dotažením se žilky vodičů nijak neolamují a nezastříhují, přesto perfektně drží a spoj dociluje minimálních hodnot přechodového odporu. O tom jsem se přesvědčil během dalších dní, kdy běžně dotahuji reprokabely ve svorkách, a v tomto případě to nebylo potřeba, všechny spoje byly stále „tvrdé“.

Kudosy hrály nejlépe ve vzdálenosti cca 2-2.5m od sebe (vzdálenost nebyla kritická), s natočením přesně k posluchači nebo mírně vně něj, narozdíl od mnoha jiných reprosoustav. Příjemným překvapením bylo i to,

že jemnou změnou natočení a pozice beden nedocházelo k zásadním změnám v podání středů a výšek, ani v prokreslení prostoru, takže bylo možno najít nastavení s dobrým podáním „všeho najednou“ i včetně basů, tak, aby byly zřetelné, udržely si rychlost i razanci.

Poslech jsem prováděl se sundanými okrasnými mřížkami. Ty jsou přichyceny magnety k šroubům středobasového reproduktoru, takže jdou dobře sundat a pak i celkem dobře nasadit. Pokud jsem se zmiňoval o určité fádnosti vzhledu beden, platí to i o krycí mřížce, je prostě jednoduše černá. Pod ní jsou k vidění rovněž obyčejně působící (ale neobyčejně hrající) měniče.

Pro ty, kdo chtějí vědět, proč jsou měniče SEAS tak neobyčejně hrající, mohou nahlédnout pod pokličku na: http://www.seas.no/index.php?option=com_content&task=view&id=54&Itemid=78, http://www.seas.no/index.php?option=com_content&task=view&id=109&Itemid=131.

Pro ty, kdo chtějí doma bednu, která upoutá ostatní návštěvníky nejen zvukem, ale i vzhledem, by za ni měli umístit zrcadlo:-)

Kudos Cardea C1: průzkum z ideální vzdálenosti

Poslechem k světlejším zítřkům, říkám si, tedy s chutí do toho. Zapojení Kudosů k zesilovači je pouze v konfiguraci Bi-Wiring, použil jsem propoje z OFC mědi 4x2,5 mm². Ostatními částmi audio řetězce je již „dobře známá“ kombinace DVD Pioneer DV-656A, AD/DA signal processor RME FireFace400, chvílemi i DA převodník Benchmark DAC1, valve pre-amp JH.Sound a zesilovače mosfet DIY Perys a bipolar modifikovaný DENON UPA-88.

Hned po prvním zapnutí Kudosů jsem si začal uvědomovat, že budu muset svůj přezíravý pohled na regálovky poupravit.

Zvuk linoucí se z C1 byl jemný, detailní, vyvážený v celém akustickém pásmu, přirozený.

Hraje to skutečně pěkně, snad jen je zvukový projev jaksi upjatý. Ale slyším i basovou linku, takže slibný začátek. Druhý den se to vše dobré při poslechu opakovalo, překvapoval mě pěkně vykreslený prostor a postupně se zlepšující střední pásmo. Napadlo mě, že jsou možná tyto Kudosy nové a nerozehrané, což jsem si poté i telefonicky ověřil u p. Kaliny. Špatná zpráva pro netrpělivé jako jsem já, dobrá zpráva však byla uvedena v manuálu uživatele – stačí 30 hodin k rozehrání a ještě lepší zpráva spočívala ve faktu, že už po prvních cca 6-8 hodinách se zvuk „usadil“ a byl po celou dobu poslechu stále velmi příjemný.

Kdybych měl celkově zhodnotit zvuk Kudos C1, asi bych jako největší přednost uvedl velmi detailní podání středního pásma a výšek. Detailnost se mi v určitých pasážích jevila lepší než u mých Sněhuláků. Z tohoto pohledu jsou C1 opravdu povedené. Současně bedničky velmi dobře vykreslují prostor, který zůstává plastický i při poslechu v místech daleko za vrcholem poslechového rovnostranného trojúhelníku, nebo při vychýlení se z poslechové osy.

Bylo by ovšem nefér, kdybych se nezmínil o překvapivě dobrém podání basů, a uvádím to zde bez donucení a s plným vědomím svého přesvědčení, že „kubíky nelze ničím nahradit“. Při poslechu naprosté většiny nahrávek mi basový podkres nijak nechyběl, hudba byla vždy úplná, bez potřeby opakovat si, že hrají „jen“ regálovky. Samozřejmě nelze očekávat takový ten těžkotónáží plastický bas při zvuku bicích nebo při úderech do strun baskytary, ale jak jsem řekl – basy v nahrávce jsou, jsou syté a přirozené, celkově překvapivě dobré a pro mě BEZPROBLÉMOVÉ.

Při některých pasážích nahrávek Goldfrapp nebo Porcupine Tree a současně při slunečních paprscích dopadajících pod správným úhlem na papírové membrány reproduktorů bylo zřetelně vidět, jakých výchylek jsou měniče schopny, i když v tu chvíli byla celková hlasitost přednesu v běžných poslechových úrovních. To vše bez jakéhokoli náznaku zaváhání v jistotě a kvalitě celkového přednesu.

Podání středního pásma a výšek je vyrovnané, vokály, žestě, strunné nástroje nebo třeba housle znějí realisticky a poslech hudby je zábavný a poutavý. Při malých i vyšších hlasitostech je stále zachována přehlednost hudební scény, nic ve zvuku neschází ani nepřebývá. Nade vším vévodí pěkné podání prostoru a výše zmíněný detail, takže poslech si zachovává živost a přirozenost.

Při kritickém poslechu nahrávek z desek Na Kloboučku 1 a 2, Dana Bárty, Opeth nebo třeba Laurie Anderson jsem občas postřehl určité zabarvení na vyšších středních kmitočtech, ovšem celkově nijak nevybočující z přirozeného a příjemného projevu Kudosů. Spíše bych tento fakt začlenil do souboru vlastností, které prostě utvářejí výsledný charakter bedýnek.

Poslechl jsem si tedy pro pořádek stupnici z CD generátoru, abych si udělal představu o vztahu mezi pocity a „subjektivní pravdou“: projevil se zde patrný nárůst v oblasti 4,5–5kHz, jinak se mi zdála frekvenční charakteristika velmi slušně vyrovnaná, dokonce už od oblasti 50Hz.

Potvrdilo se to, proč se mi C1 tak líbily na basech i proč je zvukový projev příjemný a kultivovaný.

S uvedeným navýšením citlivosti beden na výškách je to jako když do jídla přidáte své oblíbené koření, ale jen tak, že vynikne chuť jídla, nikoli koření.

Shrňme to všechno dohromady a vyjde nám OPRAVDU, ale OPRAVDU povedená repositivní soustava, jak by řekl jeden slavný Václav, která nemá žádné slabé místo a která umí potěšit svým zvukovým projevem a dobře vykresleným prostorem. C1 ač regálovky, zaslouží si jen slova uznání.

Jiří Petrák - Perys
GSM: +420 602 355872
MAIL: jiri.petrak@quick.cz

Co k tomu říci?

Kudos Cardea C1 jsou velmi pěkně a přirozeně hrající reprosoustavy, které osloví všechny kdož mají zájem o věrnou reprodukci, a které udiví všechny, kdož dosud pohrdali malými regálovkami.. Jen by měly mít na svém poněkud nezáživně běžném zevnějšku nějakou obří čevnou blikající šipku s nápisem „Nepřehlídni mě! (mě nepřeslechneš.)“

Co na to můj soused?

Při poslechu BBC Big Band orchestru, u skladeb In The Mood a Skyliner se odehrála zajímavá konverzace: „Teď hrajou ty Kudosy? Aha, Sněhuláci. A teď? Sněhuláci? Aha, Kudosy.. No člověče, hrajou fakt dobře, škoda že venku tak mrzne.“

Děkujeme studiu KAS Audio za zapůjčení reprosoustav.

Jiří Petrák
11. 1.2009